

бивала опасна не само за неприятеля. Еднажъ, подпашена, тя бѣгала назадъ и причинявала страшна бъркотия и смъртъ въ собственитѣ войски. Въ персийскитѣ войни неприятелътъ забележилъ, че щомъ убиятъ корнака*) на слона, той не върви напредъ.

Презъ време на война слоноветѣ били полезни още и съ способността си да намиратъ пѣтеки и минаватъ презъ найнепроходими и непристъпни мѣста. Тази тѣхна способностъ използвалъ Анибалъ, за да премине съ войската си презъ снѣжнитѣ върхове на Алпийскитѣ планини.

Боятъ съ слонове въ цирка билъ една отъ най-обичнитѣ забави на старитѣ римляни. Това тѣхно удоволствие струва живота на много слонове. Ето какво разказва Плиний Старий за едно такова представление презъ времето на Помпей.

„Изкараха на арената около 20 слона срещу борцитѣ, които бѣха въоръжени съ копия. Единъ отъ тия слонове възбуди общо внимание и съжаление. Въ краката му бѣха забиги много копия. Той не можеше да ходи, ами пълзѣше по колѣне, спущаше се срещу противникитѣ си, грабваше имъ щикветѣ и ги хвърляше нагоре. Публиката бѣше въ възторгъ и му ржкоплѣскаше. Най-после всичкитѣ слонове се събраха и се хвърлиха срещу решетката, която ги отдѣляше отъ публиката. Но решеткитѣ бѣха здрави, и нещастнитѣ слонове, като изгубиха всѣка надежда да се избавятъ отъ ржцетѣ на убийцитѣ, започнаха да охкатъ и реватъ тѣй жално, че цѣлата публика бѣше покѣртена отъ жалостъ. Съ разяренъ викъ тя искаше да се освободятъ слоноветѣ и проклинаше жестокостта на Помпея“.

Този случай не попрѣчилъ на Юлий Цезаръ да даде две такива кървави представления. Единиятъ пѣтъ били изкарани 20 слона, срещу които се били 500 пехотни и 500 кавалерийски войници.

Въ днешно време слоноветѣ сѣщо участвуватъ въ представления, но тукъ публиката не гледа вече кървава борба, а разсѣдливостта и умението на това кротко животно.

*) Корнакъ — водачъ.

